CXLVII

prouectus est. Cumq cū gaudio illum su
scepisset ⁊ eēnt vterq simul soli Dicit ei
senex. Queādmodū est tecuz fili. At ille
rñdit. Orationibꝰ tuis bñ sum. Et senex
ait. Nō vos impugnant cogitatōnes. At
ille respondit. Interim bene sum. Erube
scebat eñi dicere. ⁊ dicit ei senex. Ecce qt
annos sum in solitudine et ab omnibꝰ ho
noroꝛ. et in hac etate cum sim senex. mole
stant me cogitatōnes mee. Rñdit Theo
pentus. Crede michi abba qꝛ simit̃ ⁊ mi
chi faciunt. Tunc senex singulas cogita
tiones q̃si se impugnātes fingebat. vsque
quo totū illi Theopentus pfiteret̃. Post
hec dicit ei. Queādmodū ieiunas. At il
le dixit ei. vsq ad nonam. Cui senex ait.
Usq ad vespam ieiuna. et de euangelio
vel d̃ alijs scripturis sine cessatione semp
aliquid meditare. ⁊ q̃ciens tibi aliq̃ imū
da cogitatio supuenerit. nunq̃ deorsum
aspicias. sed sursum. et mox dñs tibi ad
iutor est. Et mox ita discessit abbas Ma
charius in ppriam solitudinē. Iterumq
viam circūspiciens vidit demonē redeū
tē et requirit eū. Quo vadis. At ille rñ
dit. Simili mō pmouere fratres. Cuz āt
reuerteretur. requisiuit euz queādmodū
agerent frēs. At ille dixit Male. qm oēs
agrestes effecti sunt ⁊ eū quē habui ami
cum obedientē mihi ⁊ ipe nescio quō con
uersus ē. ⁊ iuraui nō ibi accedere nisi post
multū tpꝰ. Et hec dicens discessit. M

Quidā frater requisiuit q̃ndam senez
Quid faciam pr̃. quia nō possuz sufferre
cogitatōes. Cui senex dixit. ego in hac cā
nunq̃ impugnatus sum. Scandalizatus
autē frater ipe. Uenit ad alteꝝ senem et
dicit ei. ecce quid michi dixit ille senex.
Scandalizatus sum in ipo qm supnatu
ram hūanā locutus est. Dicit ei ille senex
scōs. Nō simpliciter tibi dixit ille hō dei
hunc ẜmonem. Uade g̃ et age penitētiā
apud ipm ⁊ dicet tibi virtutē verbi illiꝰ.
Reuersus g̃ frater venit ad senē ⁊ cepit ei
dicere. Indulge mihi abba qm insipien
ter egi. vt tibi vale non dicerē et sic egre
deret. Sz rogo te explana michi quō nō
es impugnatus. Dicit ei senex. ex q̃ factus
sum monachus. nō sum saciatus neq pa
ne neq aqua neq sōno. ⁊ hec cā non me
pmisit habere pugnam quā tu dixisti. Et
egressus est ab eo fr̃ ille iuuatus ab eo In
terrogante iteꝝ cuidam sup cogitatiōes.
dixit abba Poemen. Monachus si ven
trem suū ⁊ linguam tenuerit. et vacatōez
non fuerit sectatus. pfidat qꝛ non moriet̃.
⁊ viuit in ppetuum. Duo fratres ad ab
batem Heliam venerūt. impugnati a cogi
tationibꝰ suis. Et videns eos senex q eē
sent corpulenti. tanq̃ ad disciplm̃ suum
subridens ait. Uere frater. ego erubesco
p te. quia sic enutristi corpus tuū. cuz cer
te pfitearis te mōachum. Palloꝛ enim ⁊
macies cum hūilitate decus est monachi.
Item dicit. qꝛ monachus edens multū.
nō pfidat etiā opans multū. qui aūt paꝝ
edit etiam si paꝝ opetur. pfidat et viriliẗ
agat. N Abbas arsenius dum sede
ret in campo q̃dam mulier. virgo diues ti
mensq deū ac ppterea abbatis Arsenij fa
ma compta. de romana ciuitate vt euz vi
dere mereret̃. aduenit in alexādriā. Que
cuz honorifice a Theophilo fuisset susce
pta ipius ciuitate archiepo. rogauit eum
quatenus psuaderet btm̄ Arseniū ut eā
suscipere dignaretur. Ipe igitur ad eum
pfectus est dicens. Quedā mulier roma
na. et dignitatē ⁊ opibꝰ ⁊ opinione cete
ras antecellens. videre te ac benedici de
siderans. de tam longinqua regione per
uenit. cui occurras exposco. Sz cum non
acquieuisset occurrere ei Arsenius. illa co
gnoscens hoc. aīalia sua sternere precepit.
dicens. cōfido in deo meo. quia videbo
illum. nec ab hac intentōe fraudaboꝛ. Nō
eñi homīes veni conspicere. quia ⁊ in nr̃a
supsunt ciuitate. sed pphām videre desi
deraui. Cum ergo venissz ad cellam beati
Arsenij contigit vt foris illū deambulātē
cōspiceret. Ac mox añ pedes eius in faciē
psternitur. Quā ille cum festinatōe sustē
tans. ita compellebat dicens. Si faciem

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-iv-137/0311
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt
gefördert durch die DFG